

LA SÍNDROME DE DOWN

La Síndrome de Down o la Trisomia 21 és causada per un cromosoma addicional a l'embrió que apareix en la formació de l'òvul o de l'espermatozoide, en el que es produeix un possible accident, i es crea un cromosoma 21 de més i aquest, produeix la Síndrome de Down. El que ens mostra si el nadó té o no Síndrome de Down és l'anàlisi prenatal de l'amniocentesi, freqüent en les dones embarassades.

Normalment el fet que una dona tingui un fill amb Síndrome de Down, s'associa amb l'edat de la dona en el moment del part. Les dones menors de 40 anys mares d'un fill amb Síndrome de Down, tenen un 1% de probabilitat de tenir un altre fill amb SD. Les dones majors de 40 anys, tenen un major risc de tenir un segon fill amb Síndrome de Down, però causat només per l'edat.

El tractament que des de fa molt de temps es fa servir, és l'estimulació precoç. Això consisteix en el fet que tots els nens necessiten estímuls pel desenvolupament correcte de les capacitats motrius, emocionals, adaptatives, entre d'altres. Els nens amb Síndrome de Down no en són una excepció, encara que aquests processos d'adquisició de capacitats són molt diferents als de la resta de població.

Els nens amb Síndrome de Down, comencen a donar mostres de comprensió d'exercicis en una edat no gaire endarrerida en comparació amb la resta de nens, encara que el seu nivell és molt més pobre i tenen moltes més dificultats per consolidar els aprenentatges, que tot sovint acaben en fracàs.

Amb la pràctica del treball, vull arribar a conèixer per mi mateixa com és la vida d'un nen amb Síndrome de Down, com es relaciona i quines expectatives de futur té la família d'un noi amb aquesta deficiència.